

Brežice, 31. maj 2020

Spoštovani starši in veroučenci!

V času, ko se je prebujala pomlad, smo si vsi želeli, da se bomo spet z veseljem zadrževali v naravi, opazovali travo in cvetlice, ki so bujno pognale iz zemlje. Sadno drevje in okrasno grmičevje je pognalo liste in cvetove. Ptice se glasno oglašajo in letajo z veje na vejo in gnezdiijo ... Kako čudovita je narava!

Ampak... kot strela z jasnega se je pojavil COVID 19, ki je vsem nam »nagnal« strah v kosti, saj nismo vedeli kaj in kako. Zaprle so se šole in druge ustanove, prenehal se je župnijski verouk, ni bilo svetih maš z verniki in vse je čez noč postalo popolnoma drugače in neznano. Vendar se je narava ravno tako prebujala, življenje je šlo dalje, čeprav z omejitvami. Narava nas namreč uči, da ne glede na situacijo je treba iti dalje, zato kot v naravi naj bi se razcvet dogajal tudi v naših srcih. **Veselje bi nas smelo prevzeti vsako jutro**, ko se zbudimo in opazimo, da smo še živi. Toliko izzivov in priložnosti je vsako jutro pred nami. Naj nas to ne prestraši, ampak prebudi v odgovornost in zavzetost. Naj nam ne vzame veselja in ne pokvari razpoloženja. Če se ob vas prebudi tudi vaša žena, mož in če lahko greste in prebudite še svoje otroke, so razlogi za veselje in hvaležnost še toliko močnejši in večji.

Vendar to še ni vse. Dejstvo, da so vaše starševske naloge in službene obveznosti ter pričakovanja ljudi okrog vas poslanstvo, v katerega vas pošilja Bog, odpre novo razsežnost veselja. Kako velik privilegij imamo kristjani! **Bog nam je tako blizu, da se lahko z njim pogovarjamo**. V ljubezni se nam je tako približal, da je postal človek – Jezus Kristus, da bi lahko bolj doumeli, kaj je naloga človeka na svetu. Jezus je imel rad ljudi, pridigal in učil jih je, kako naj živijo, da bodo srečni. Odkrival jim je veličino in dobroto nebeškega Očeta. Delal je čudeže in sprejel tudi trpljenje in krivico, ki so mu jo povzročili njegovi najbližji. Vsakemu je odpustil. Potem pa je naredil tisto največ. Vstal je od mrtvih. Učencem, katerim se je prikazal, je povedal, da je življenje močnejše od smrti, da je greh premagan v darujoči ljubezni in da bomo vsi deležni večnega življenja. Za to je prišel na svet in živel kot človek, da bi nam pokazal, kaj se zgodi s človekom ob smrti, oziroma vstajenju. **Naše življenje presoja Ljubezen**. Kar smo storili v resnični ljubezni, pritegne k sebi, kar pa je bilo narejeno v grehu zoper ljubezen, gre v nič, v pekel.

Starši ste mnogokrat izzvani v dajanje ljubezni svojim otrokom in vsej družini. S tem že uresničujete Ljubezen, s katero se je Bog podpisal v našo bit. Ob tem lahko sicer doživljate stisko in napor, morda tudi strah, če jim bo to, v čemer se razdajate, v resnično pomoč v življenju. Gotovo želite otroke dobro pripraviti na vse, s čimer se bodo srečevali v svojem odraščanju in tudi pozneje v življenju.

Verjamem, da ob tem ne pozabljate, da so **to delali tudi vaši starši**. Morda vedno niso našli načina, ki ste ga vi pričakovali, vendar so to storili po svojih najboljših močeh. Bodite jim hvaležni za to in jim to tudi pokažite, tako, da vas bodo razumeli.

Še nekaj so vam dali starši za vaše življenje. Vero v Boga. Morda niso znali veliko učenega povedati o krščanski veri, morda tudi niso vedeli odgovorov na vsa vaša otroška vprašanja o njej, so pa verovali in živeli vero. To so kazali **v svoji osebni vsakodnevni molitvi**, v molitvi angelovega češčenja ob zvonjenju, v molitvi pri obrokih za skupno mizo. Pa ob hudem vremenu, ob bolezni, smrti, ob setvi in žetvi ... Mnogo priložnosti v vsakdanjem življenju so

prepoznali za molitev rožnega venca in izročanja svoje prihodnosti v Božje roke. Vsako nedeljo in praznik so šli k maši in tudi otroke so vodili s seboj, čeprav je morda bilo potrebno do cerkve iti uro ali več peš. Vedeli so, da je **maša potrebna za življenje!** Niso hodili na srečanja zakonskih skupin, na odmike za moške ali kofetkanje za ženske. Niso obiskovali programov Alfa za življenje, tudi k bibličnim skupinam najbrž niso hodili in ne k skupinam za samopomoč. Tega nekdanj ni bilo. Bile pa so zornice in ob nedeljah popoldne večernice, v mesecu maju šmarnice, v postu križev pot, romanja. Vsega tega pa so se, brez »posebnih« vabil župnika in njegovega prigovarjanja udeleževali, saj so **vedeli, da morajo svojo vero ohranjati živo.**

Dragi starši, prejeli ste dragoceni dar vere. Vaši otroci, za katere bi radi naredili vse na svetu, naj ne bodo prikrajšani za ta dar! Naj ne bodo prikrajšani, da jim tega daru ne bi posredovali in jim ga pomagali čimbolj vključiti v njihovo življenje. Poiščite sodobne možnosti in načine, da vero v Boga povežete z resničnostjo svojega življenja in življenja vaših otrok.

Bliža se zaključek verouka, ki bo letos nekoliko drugačen in **NE BO skupen, ampak med tednom za vsak razred posebej po spodnjem razporedu.**

- 1. razred – nedelja, 14. junij 2020, ob 10.00**
- 2. razred – nedelja 21. junij 2020, ob 10.00**
- 3. razred – nedelja, 28. junij 2020, ob 19.00**
- 4. razred – sreda, 10. junij 2020, ob 19.00**
- 5. razred – četrtek, 11. junij 2020, ob 19.00**
- 6. razred – petek, 12. junij 2020, ob 19.00**
- 7. razred – ponedeljek, 15. junij 2020, ob 19.00**
- 8. razred – torek, 9. junij 2020, ob 19.00**
- 9. razred – torek, 9. junij 2020 ob 19.00**

Družine veroučencev ste vabljeni, da se udeležite svete maše ob uri, kakor je za vsako skupino določeno. Takrat bodo veroučenci prevzeli spričevala in Slomškova bralna priznanja.

Lepo Vas pozdravljamo in Vam želimo vse dobro ter ostanite zdravi.

Milan Kšela, župnik

Katehistinje: Urška Ferenčak, Patricija Kelhar, Florijana Kopinč, Alana Radanovič

Katehet: g. Gorazd Basatšič